

SKAUTYBĖ

SKAŪTU-ČIŪ VADŪ LAIKRAŠTIS LEIDŽIA L. S. S. VADIJA

Nr. 6/7

Detmoldas, 1946 m sausio mėn.

15-30 d.

Draugininko rūpesčiai.

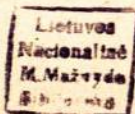
Sktn. Vasiapas.

Rūpesčių kiekvienam draugininkui visada ir visur pakanka, bet mūsų pabėgėlių, skautų draugininkas, rodos, jų daugiausia turi. Tatai gerokai graužia nervus ir patį veikimą paverčia kartais sunkia našta arba prievole. O juk kitaip turi būti!

Tat reikia ieškoti išeities, reikia draugininkui padėt, kad tie rūpesčiai sumažėtų. „Skautybės“ skiltyse galėtumėm daug klausimų, kurie gali būt, sunku kiekvienam draugininkui išspręsti, pagvildenti.

1. Drausmė draugovėje.

Tai yra, tikriausia, viena svarbiausių problemų. Arčiau susipažinus su mūsų pabėgėlių gyvenimu, tiesiog į akis krenta gerokai sumažėjęs asmeninis mūsų tautiečio drausmingumas, vidinė disciplina. Gyvenimas lagery, lygios teisės „prie katilo“ bus bene vyriausia to priežastis. Čia žiūrėk ir buvęs pulkininkas, ir gimnazijos direktorius ir cilinis bernelis - vos skustis pradėjęs ir dar jokių pareigų neturėjęs vaikas, stovi vienoj eilėj prie maisto sandelio su krepšėliu, vienodai neša rąstus ir kerta malkas, po viena pastoge gyvena, lygias teises turi . . . Autoritetų nebėra, kol jie vėl, jau naujose sąlygose, neįgyjami. Šis visas drausmės pakrikimas juntamas ir skautų gyvenime. Dažnai atsitinka, kad ne tik skiltininkas, bet ir draugininkas nesusikalba su kai kuriais skautais. Viso šito gal ir nebūtų, jeigu skautų vienetus sudarytų seni skautai, jau persiėmę skautų drausmę. Bet žinome, kad didžiąją skautų dalį sudaro nauji, tik į skautų eiles atėję žmonės. ! Jie atėjo su savo polinkiais, su savo papročiais. Jie daugumoje dar nėra, taip sakant, suvirškinti - tariant pakankamai perauklėti. Su tokiu skautų sudrausminimu ir turi rūpesčio draugininkai. Daugiausia sunkumo iškyla dėl to, kad vienetuose tokių naujų narių dažnai yra milžiniška dauguma, juk ne paslaptis, kad kai kuriuose vienetuose tiesiog 80% visų narių yra skautai dar nebuvę žmonės!

Jeigu mės gerai išigilinsime į Žautų įstatus, tai suprasime, kad jie yra pagrindas asmeninei žmogaus disciplinai, jo savitvarkai, jo mandagumui ir jo drausmingumui. Tai būtų paprasčiausias dalykas drausmės palaikymas, jeigu skautai visu rimtumu ir sąžiningumu laikytųsi gyvenime šių įstatų. Draugininkams ir skiltininkams, besiskundžiantiems savo skautų nedrausmingumu, aš visada ir patariu griežtai reikalauti, kad skautų įstatų būtų laikomasi ne tik draugovės susirinkimuose, bet ir asmeniniame gyvenime, kad nevalia apeiti bent nors vieną įstatą, nes tikras skautas yra tik tas, kuris laikosi visų 10 įstatų.

As neįsivaizduoju, kaip galima pakęsti draugovėje skautą, kuris šiaip jau yra pavyzdingas, bet kurs nesilaiko pav. 1. statuto, kuris yra nepataisomas melagis, šmeižikas, pletkininkas, intriguotojas, žodžio laužytojas. Daugelis laikosi nuomonės, kad per daug griežtai reikalaujant iš savo skautų įstatų pildymo, galima bus netekti dalies narių. Su tuo tenka sutikti: dažnai teks skelbti įsakymuose, kad "X" dėl tokio ar tokio įstato nesilaikymo pašalinamas iš organizacijos, arba, kad "Y" dėl įstatų nesilaikymo dviem mėnesiam atleidžiamas atostogų be teisės nešioti skautų uniformą. Bet čia turime statyti klausimą: kokybė ar kiekybė? Ar mums svarbu turėti daug skautų, ar svarbiau turėti, kad ir nedaug, bet gerų skautų. Jeigu apsispręsim už kiekybę, tai turėsime skaitytis su tikru pavojumi, kad, siekdami skaičiaus arba išorinės reprezentacijos, susilpninsime drausmę, numušim nuotaiką ir norą dirbti tikriesiems skautams ir gal sukompromituosim pačią ideją kaip savo tautiečių, taip ir kitataučių akyse.

Taigi nedrausmingųjų ir įstatų nesilaikančių skautų šalinimas arba laikinas atleidimas atostogų yra, mano įsitikinimu, būtina, nors kartais ir skaudū operacija ar amputacija, daroma išgelbėti organizmui nuo tolimesnio sirgimo ar galiausiai nuo mirties. Žinoma, čia jau suprantamas dalykas, kad tie, kurie šią operaciją imasi vykdyti turi būti ir patys sveiki, kitaip tariant, turi ir patys savo asmeniniam gyvenime būti be priekaištų. Turėkime galvoje, kad lagerio gyvenimo sąlygose kiekvieno žmogaus gyvenimas, jo įpročiai yra labai greit pastebimi, visų kitų apkalbami ir nagrinėjami. Tad draugininkas ir skiltininkas, reikalaujamas iš savo skauto asmens disciplinos ir skautiškos drausmės, turi ir pats būti visiems pavyzdys, kaip savo asmeniniu sutvarkymu, taip savo išauklėjimu ir išorine drausme.

Kalbant apie vieneto drausmę, teks susidurti su eile įvairiausių problemų. Štai pav. problema "nedrausmingumo priežastys". Juk teisingiausias kelias kovojant su nedrausmingumu išsiaiškinti, iš kur ir dėl ko jis kyla. Pašalinus blogas šaknis, išnyksta savaime ir pats blogis.

Ilgamėčiai draugininkai pasakoja įdomių dalykų. Vienoj draugovėj pradėjo rodytis nedrausmingumo reiškiniai. Ilgiau ir atyžčiau stebėdamas paskirų skilčių ir d-vės sueigas, ypač išskylas, pastebėjo, kad vienas iš naujai įstojusių skautų yra kaip tik ta užkrečianti "bacila". Jis dėl savo charakterio savybių nepripato prie vieneto, buvo vis nepatenkintas, sugebėdavo tą savo blogą jausmą perduoti kitiems. Draugovėj ėmė reikštis skilimo ir neklausimo reiškiniai. Draugininkas pačiu laiku pasiūlė persikelti dezorganizuotojui į kitą vieneta ir atstatė tvarką.

Kitoj draugovėj nesantaikos priešastis buvo vienas be galo judrus ir energingas paskiltininkas, kuriam trūko progos "pasireikšti". Jis ėmė pirmiausia "kišt koją" skiltininkui, o dažnai per draugovės sueigas, net draugininkui esant išsišokdavo, nors šiaip jau blogos valios neturėjo. Sumanus draugininkas pavedė energingajam paskiltininkui vadovauti naujai organizuojamą skiltį Eksperimentas pavyko. Tas vyrukas pastatė skiltį ant kojų ir sugebėjo iš jos padaryti vieną geriausių skiltių. Draugovėj išivyravo gera drausmė. (Įdomu, ar ilgai jis buvo patenkintas naujose pareigose?! Red.)

Ieškodamas nedrausmingumo priešasčių draugininkas turėtų karts nuo karto ir sau pats sąžinę pakratyti. Apgalvoti patartina:

Ar duodi pakankamai naujų ir įdomių uždavinių?

Ar leidi pasireikšti kiekvienai skilčiai ir skiltininkams?

Ar nenustelbi jų iniciatyvos?

Ar visada elgiesi pats kaip tvarkingas draugininkas elgtis turėtų su savo skiltininkais, su pavieniais skautais?

Ar esi teisingas su visais tais, kurie drausmei nusikalsta?

Ar iš visų reikalauji vienodai griežtai skautų įstatų pildymo?

Ar tinkamus skiltininkus esi pasirinkęs skiltims?

Gal yra jų tarpe, kurie visą draugovės veikimą trukdo ir drausmę griauna?

Ar pats asmeniškai sugebi įgyti autoriteto?

Gal turi, arba įgyjai kokių nors įpročių, kurie tą autoritetą griauna?

Kita proga pasikalbėsime apie kitus rūpesčius.

Sktn. L. Liepenė.

Sueigos su jaunesniaisiais.

Pirmoji sueiga.

(Namic arba lauke).

Būrelio galva atėjo pati pirmoji. Neužilgo pasirodė kitos sesutės ir broliukai. Dar yra 10 min. laisvo laiko, tad visi žaidžia savo mėgiamiausiąjį žaidimą: šokinėjimą per virvutę. Nepastebėtos prabėga tos laisvosios minutės ir štai lygiai trečią valandą pasigirsta švilpesys. Visi, nustoję šokinėti, nustebę klausosi. Švilpia būrelio galva: "Tu, tu, tu, tu!" Daug daug trumpų švilpesėlių. "Ka gi tai reiškia?" galvoja vaikai.

"Prie manęs, sueiga!" - balsiai pareiškia būrelio galva.

"Daug trumpų švilpesių reiškia — prie manęs, o vienas ilgas: "ramiai, klausykis! "Pažaisime dabar taip: Aldutė bus "šuniukas", ji mus gaudys. Ką pagaus, tas bus "šuniukas", o Aldutė galės prie mūsų prisidėti. Tačiau žaiddami budėkime, išgirde iš tų dviejų kurių švilpesį, elkitės kaip jis slaptaį praneš. Švilpesiai yra skautų slaptas susižinojimo ženklas. Tiesa, dar vieną reikia atminti: "Išsisklaidykite". Kada švilpesių daug ilgų. Pakartosime ir žaisime.

Pasklinda daug ilgų švilpesių. Skautai išsibėgiojo po visą plotą. Žaidžiama "šuniuku" kol švilpesys liepia susirinkti ir nurimti.

1. Skautai sustoja rateliu. Susiskaičiuojama, patikrinama švara bei tvarkingumas. Būrelio galva tuoj pat atkreipia draugų dėmesį į švaros įpročius ir reikalą. Paragiaz sekti save, visų pirma savo rankų ir kojų švarą.

2. Pasaka apie nešvarųjį kačiuką.⁴

Vieną kartą gyveno didelė raina katė. Ji turėjo mažą katinėlį. Kadangi šis dėvėjo baltus minkštus kailinukus, visi jį praminė „Balčium“. Gyveno „Balčius“ su sena mama virtuvėje, pakulomis išklotoje dėžėje. Kiekvieną rytą mamytė jo kailinėlį letena pašukuodavo, liežuveliu nuprausdavo ir vis sakydavo: „Baltutis tu mano, švarutis tų mano!“ O „Balčius“ nepatenkintas nugarą tik rietė, kaip ožiukas koks.

„Dabar galėsi žaisti. Po stalu guli siūlų kamuolys“, kalbėjo jį švarutį vaiką žiūredama katė.

„Aš nenoriu po stalu, aš noriu kieme būti, kniaukė „Balčius“ ir, pamatęs kažkieno paliktas praviras duris, movė laukan. Nubėgo patenkintas ant didelio juodo kelno. Tas juodas kalnas buvo ką tik sukrautos anglys. „Balčius“ šokinėjo, vartėsi, kojomis spardėsi, duobutę kasė. Visai nepastebėjo, kad jo baltasis kailiukas pajuo, ir jis tapo panašus į kaminkrėtį iš kamino išlindusį, tik skrybėlės trūko ir šluotos.

Nusibodo „Balčiui“ šokinėti ir nubėgo namo. Kai mama jį tokį pamatė, vos neapalpo iš išgąščio. Supykusi čiupo jį už apykaklės ir išmetė pro duris šaukdamą: „Lauk, nedorėli tu, prašiau namie žaisti, prašiau nesitepti!“ — pasakė katė ir užtrenkė duris.

Stovi „Balčiui“ vienas, žiūri į savo pajuodusias kojas ir murma:

„Tai pasidariau bėdos! Tai bėdos!“ Tačiau ši bėda dar buvo ne visa. Ėjo pro šalį kailiadirbys. Pamatęs juodą katinėlį sustojo. „Va kokia graži apykaklė išeis iš šio kailiuko!“ — tarė jis ir stvėręs „Balčiui“, įmetė jį savo maišą.

„Miau, miau, miau! — pravirko mažytis. Miau — mamytė miau, gelbėk greičiau!

Negirdėjo mama „Balčiaus“ šauksmo, ji tupėjo susikrimsi pagal krošnį ir niurnėjo:

„Ir kasdien taip, išprausiu, išleidžiu švarutėlį, o jis per pusvalandį didžiausias suodžius grįžta“.

O maiše „Balčius“ raudoja. Staiga jis pastebėjo maišo kampe skylę. Dantimis ir nagais mėgino ją labiau pradraskyti. Skylė didėjo ir „Balčius“ galėjo greitai pro ją iškišti savo galvą. Tik išlindo galvelė ir pats katinėlis, tyliai išslinkęs, šoko lauk ir nukiūtino namo.

— Miau, miau! Mamytė įleisk tuojau, vejasi mane kailiadirbys baisus — šaukia „Balčius“ ir plėšia duris.

— Taip tau ir reikia, kad koks kailiadirbys kailį gerai išdirbtų, tada būsi visada švarus! — barėsi už durų katė.

— Įleisiu, kai būsi vėl baltas ir susišukavęs. „Balčius“ mato, kad mamytė tikrai jo neįleis, tad ėmė valyti savo kailiuką. Ir letenomis ir liežuvium taip, kaip motina jį kiekvieną rytą mokė.

Katė pravėrė duris.

— Žiūrėk, mamyt, aš jau švarus, įleisk!

— Ar klausysi, nesitepsi? klausia katė.

Klausysiu, nesitepsiu! — sudėjęs letenėles maldavo katinėlis.

— Tik įleisk greičiau!

5

— Iš kur toji baimė, -švarutį vaiką įleisdama, paklausė katė.

— Baimė, baimė, kad tu žinotumei -verkšleno „Balčius“ ir braukydamas ašaras, viską papasakojo savo mamytei.

Katė paglostė kačiuką, patampė jo ūselius ir švelniai pasakė:

— Švarą turi pamilti kiekvienas kačiukas!

3. Staigmena. Po pasakos būrelio galva įnešė uždengtą pintinę. Skautai apėlioja, kas joje galėtų būti. Galop jauniausias atriša. Vaikai pamato katytę.

Prie storesnio siūlo pririšamas škurlelis, katė paleidžiama ir su ja žaidžiama. Paskui atnešamas bliūdelis su pienu — katytei palakti. Vaikai stebi šį taip pažįstamą ir mėgiamą gyvulėlį, būrelio galva sako eilėraštį:

„Katinėli, kac, -kac, -kac! . . .

Tu gerutis vis toks pats . . .

Tu tik vienas katinėliu

Nebemėgati lašinėliu . . .

Capt, rainuti! Jau turiu!

Aš tik tyčia taip giriu . . .

Katinėli, kac, -kac, -kac,

Tu Smailyčius vis toks pats

4. Darbas. Siuvami drabužių ir batų šepėčiams maišėlinai.

5. Žaidimas. Muilas, šepety, vanduo. Trys skautės kitiems negirdint pasirenka šiuos vardus: vieną — muilas, antrą — šepety, trečią — vanduo. Vaikai išsibėgioja, anos trys sisikibusios rankomis gaudo draugus. Vieną pagavus daroma taip: muilas muiluoja, šepety-šveičia, vanduo pila tol, kol pagautasis įspėja kuris yra muilas, kuris šepety ir t. t. Toliau gaudomi likusieji, nupraustasis sėdi kamputyje.

6. Šūkis:

Mergaitės:

„Mes mažosios mergutės

Jaunosios skautukės

Augsim vis didyn

Eisim vis geryn

Kasdien ir kasdien!“

Berniukai:

„Mes maži berniukai

Jaunieji skautukai

Augsim vis didyn

Eisim vis geryn

Kasdien ir kasdien!“

Atsiveikinama skautiškai: „Budėk!“

Skautai atsako: „Vis budžiu!“

Būrelio galva švilpia: „išsisklaidyti“.

6 SKAUTŲ-ČIŲ SPECIALYBIŲ PROGRAMOS

Stovyklos virėjas -a.

1. Padaryti stovyklos virtuvę su atvira ugnimi bei kitais reikalingais dalykais ir paruošti šiuos valgius: šutintą, keptą mėsą, daržoves, kiaušinieng, pieno kisielių, šutintus vaisius arba kitus valgius, iš kurių egzaminatorius galėtų spręsti apie sugebėjimus. Paruošti arbatą, kavą, kakao.
2. Žinoti, kaip higieniškai užlaikyti produktus. Skilties ar draugovės stovykloje pagaminti be priekaišto pietus.

Artistas -ė.

1. Užimk pats vienas kitus mažiausia 10 min. įvairia programa šio turinio: recitavimu, dainomis, trumpais būdingais pasakojimais, apsakymais, pilvo kalba, stepavimu, bajaranu, švilpimu, burnos organais ir kit. arba dalyvauk skilties vaidinime nemažiau kaip 20 min. arba būk pranašėju per draugovės vakarą arba laužavedžiu.
2. Pasirodymas kiekvienu atveju turi būti atliktas prieš mišrius žiūrovus ir patenkinti nepriklausomą egzaminatorių.

Higienistas -ė.

1. Žinoti, kodėl yra svarbu gerai prižiūrėti širdį, plaučius, odą, dantis, kojas, skilvį ir specialiuosius pojūčių organus (akis, ausis, nosį). Žinoti pagrindinius pavojus sveikatai ir kaip nuo jų apsisaugoti.
2. Žinoti pagrindines valgyimo, gėrimo, kvėpavimo, miegojimo, apsirengimo, švaros ir mankštos taisykles; vienerius metus prieš šios specialybės egzaminus vesti higienos dalykų stebėjimo užrašus.
3. Žinoti pavojus sutinkamus vartojant tabaką, alkoholį ir sulaužant 10-tąjį skautų įstatą: pavojai permankštinus kūną ir vartojant vienpusišką mankštą.
4. Mankštinti skiltį paprastais pratimais, apimančiais visas kūno dalis, duodant kiekvienam ir atskirai pasireikšti.

Tautinių šokių šokėjas -a.

1. Mokėti bent 6 lietuvių tautinius šokius.
2. Dalyvauti skautų ar kitoj taut. šokių grupėj.
3. Išmokyti šokti bent du taut. šokius.

Dailininkas -ė.

Parodyti, kad domėjosi šia sritimi, praktiškai dirbo ir įgudo bent vienoje iš meno šakų, pav.: grafikoje, tapyboje, paišyboje, braižyboje, dekoratyviniuose darbuose, skulptūroje ir pan. !Patiekti egzaminų komisijai bent keletą savo darbų.

Kiekvienu atveju skautas -ė turi būti pasiruošęs patvirtinti savo garbę, kad darbas atliktas ištiesai jo paties rankomis,

GAMTININKO SPECIALYBĖ

1. Pažinti: a. 3 laukinius gyvulius ir jų gyvenimą, pažinti jų pėdas.
b. 3 naudingus Lietuvos paukščius,
c. Žinoti, kuo naudinga rupūžė.
2. Pažinti daugiausia Lietuvoje auginamus javus ir daržoves. Padaryti jų rinkinį.
3. Pažinti: a. 3 medžius,
b. po 3 naudingas žoles ir piktžoles ir padaryti jų rinkinį.
4. Pažinti 3-jų vabzdžių rūšis. Žinoti kaip kovoti su bent vienos rūšies kenksmingu vabzdžiu

„Skautų Aidas“. 1940 m. Nr. 4

AVIATORIAUS SPECIALYBĖ

1. Gerai susipažinti su aviacijos istorija (lengvesni už orą prietaisai, sunkesni už orą prietaisai, žymesni pasaulio oreivių žygiai, Lietuvos aviacijos istorija).
2. Aviacijos paskirstymas rūšimis ir bendros žinios apie kiekvieną jų
3. Lėktuvų ženklai, priešlėktuvinė apsauga, aerodromai ir jų paskirtis, parašiutai ir jų paskirtis.
4. Žinios apie svarbesnius pasaulinius oreivybės rekordus.
5. Susipažinti, kiek galima praktikoje (su lėktuvais, sklandytuvais, lėktuvų motorais, parašiotu, aerodromu, skraidymu).
6. Susipažinti su skraidymo pagrindais.
7. Pagaminti aeromodelį.

„Skautų Aidas“ 1940 m. Nr. 9.

Vyresniųjų skautų—sk. vyčių

Programa

A. Skautų vyčių programa.

- I. Išiti visas tris skautų patyrimo laipsnių programas (pagal L. S. S. Vadijos, Vyčių skyr. aplinkraščių iš 28. 12. 45)
- II. Skautų ideologijos pagrindai:
 1. Obalsis (šūkis), įstatai, įsakymai.
 2. Religingumas ir tikinčiojo pareigos Dievui ir bažnyčiai.
 3. Krikščioniškoji tolerancija (tolerantingumas).
 4. Tėvynė, patriotiškumas, pilietiškumas.
 5. Tarnyba artimui - socialumas.
- III. Įstatai, kaip skautiškosios ideologijos turinys.
- IV. Įsakymai ir praktiškojo-skautiškojo gyvenimo įpročių kurimas.
- V. Skautų ir vyr. skautų judėjimas pasaulyje ir Lietuvoje:
 1. Žymesnieji sąskrydžiai, stovyklos, jų iškeltos mintys ir nutarimai.
 2. Žymesnieji lietuvių skautų vyčių leidiniai ir periodinė spauda ("Kelias į laimę", "Vadovas" ir kit.)

VI. Skautas vytis - vyresnysis skaužas.

Pagrindiniai skautų vyčių uždaviniai.

1. Skautiškas pavyzdys (sk. charakteris, dorovingumas, blaivumas).
2. Auklėtojas (teor. pasirengimas, praktiškos žinios, sugebėjimas).
3. Socialumas - kaip pareigos artimui supratimo paseka.
4. Patriotizmas (šovinizmas ir internacionalizmas).
5. Tarptautinio sugyvenimo siekimas.
6. Tautos konsolidavimas.
7. Kova su tautos nelaimėmis (girtavimas, patvirkimas, abuojumas tautos reikaluose, degeneracija, apatiškumas, egoizmas ir t.t.)

VII. Skautas vytis ir skautiškoji spauda.

VIII. Skautų vyčių vienetų organizavimas ir veikimo planas.

1. Skautų vyčių būrelis, kaip vyr. skautų auklėjimo ir auklėjimosi vienetas.
2. Būrelio vadas.
3. Skautai vyčiai kandidatai.
4. Būrelio sueigos ir veikimo planas.
5. Skautų vyčių draugovė. Draugovės vadas. Draugovės štabas. Draugovės veikimo planas.

IX. Skautų vyčių tradicijos.

1. Įžodis - budėjimas.
2. Šventės, būrelio patronų dienos.
3. Draugovės ir būrelių dienoraščiai.
4. Skautų vyčių būklas.
5. Vėliava.

X. Sportas ir menas skautiškojo ugdymo sistemoje.

1. Stovyklinė mankšta - tikslas ir praktiškosios žinios.
2. Skautiškieji pasirodymai. Laužas - tikslas, turinys ir meniškieji privalumai.

XI. Stovyklavimas, iškylavimas ir keliavimas skautiškojo ugdymo sistemoje.

1. Auklėjamoji reikšmė.
2. Iškylavimas — tikslas, parengti, pravedimas.
3. Stovyklavimas.
 - a) Tikslas, žymiausias buv. Lietuvos skautų stovyklos, pasauliniai sąskrydžiai (jamboree).
 - b) pasiruošimas stovyklauti.
 - c) Stovyklos planas ir tvarka.
 - d) Darbo programa.
 - e) Laisvalaikio programa.
 - f) Stovyklos įrengimai.
 - g) Laužas — pasirodymai.
 - h) Ūkio dalykai.
 - i) Reprerzentacija — svečiai.
 - j) Vadovavimas stovyklai (stovyklos pareigūnai).

4. Keliavimas.

- a) Savasis kraštas ir jo pažinimas.
- b) Keliavimo tikslas, planas, rūšys, priemonės, auklėjamasis veiksnys.
- c) Ekskursijų organizavimas ir pravedimas.
- d) Keliautojo dienoraštis.

XII. Išlaikyti vieną iš privalomų 5 specialybių: sanitaro, topografo šaulio, signalizuotojo ar gaisrininko.

XIII. Būti pilnai susipažinusi su savumais bei organizacija: jūros, oro skautų ir jaunesniųjų skautų. turėti bendrą supratimą apie skaučių organizaciją.

Prityrusio Skauto Vyčio

Programa.

I. Skautizmo idėjiniai tikslai. Skautizmas kaip pasaulėžvalga.

II. Svarbiausieji skautų vadų suvažiavimai ir jų nutarimai.

III. Ugdomoji pedagogika. Psichologija.

1. Pedagogikos mokslo sąvoka. Pedagogikos mokslo ir krypčių trumpa istorija.
2. Auklėjimo priemonės (pavyzdys, pamokymas ir kit).
3. Psichologijos sąvoka. Moksleivio jaunuolio, darbininko - amatininko psichologija.
4. Charakterio ugdymas.
5. Auklėjamoji aplinka (tėvai, mokykla, darbovietės, draugai).

IV. Vadovavimas organizacijai ir darbui.

1. Vadovavimas jaun. skautams praktiškai.
2. Vadovavimas skautams praktiškai.
3. Pravedimas skautų vyčių būrelio suaugęs - praktiškai.
4. Vadovavimas iškylai praktiškai.
5. Praktiškas stovyklavimas (Stovyklos pareigūno pareigos).

V. Visuomenės mokslo pagrindai.

1. Valstybė (Žmonės, teritorija, valdžia).
2. Tauta (Tautų pirmavimas valstybėmis, lietuvių tauta).
3. Pagrindinės visuomeninio gyvenimo pasaulėžvalgos: demokratija, fašizmas, socializmas, komunizmas, autoritetinis režimas, anarchizmas, imperializmas, kapitalizmas ir kit.
4. Gyvenimo ekonomika:
 - a) Darbas ir alga (darbo sistemos, nedarbas, streikai. Darbo organizacija, darbas ir poilsis).
 - b) Verslas ir jo rūšys: prekyba, pramonė, amatai, žemės ūkis, laisvosios profesijos, valstybinė tarnyba.
 - c) Pasiruošimas profesiniam gyvenimui (mokslas, specialybė, profes).
 - d) Darbininkų organizavimas.

VI. Lietuvos istorijos ciklas. 10

Senieji laikai iki 1910, 1918-19 metai ir didieji pasaulio įvykiai - istoriniai eskizai.

VII. Tarnyba Tėvynei.

1. Karinė prievolė.
2. Karinis auklėjimas.
3. Militarizmo esmė.
4. Kariuomenės ginklų rūšys, jų pagrindiniai techniški ir taktiški savumai.
5. Karai ir jų priežastys (Karų istorija, neišvengiamumo teorijos, karo pasėkos, karas, kaip neišvengiama blogybė).

VIII. Europos ir pasaulio geologijos eskizas.

IX. Žmogus ir pasaulis.

X. Didieji taikos darbai ir siekimai.

XI. Kultūra ir civilizacija. Menas.

XII. Profesinis praktiškas pasirengimas: specialybė, amatas praktiškai.

Skautai vyčiai ir žaidimai.

(Diskusinė tema)

Yra du raktai į pasisėkimą ir laimę, sako lordas Baden-Powellis:

1. "Jokio dalyko neimti per daug rimtai. Kuo geriausiai išnaudoti tai, kas mums likimo duota ir žiūrėti į gyvenimą ne kaip į kitą, kaip į žaidimą . .

Bet kaip sako Chackleton: "Gyvenimas yra didysis žaidimas. Stenkimės, kad šis žaidimas nepasidarytų tryvalus. Turime jį laimėti žaiddami mandagiai ir taisyklingai"

2. "Tegul jūsų sumanymams vadovauja Meilė ir Gera Valia"

Jeigu galima į gyvenimą žiūrėti, kaip į žaidimą, tai juo labiau galima naudotis žaidimais, kaip auklėjamąja priemone. Pastebėta, kad visas jaunimas mėgsta žaisti. Mėgsta žaisti net ir vyresnio amžiaus žmonės, tik kiekvienas amžius turi savo žaidimus.

Kokie žaidimai yra mums skautams vyčiams įdomūs ir naudingi? Pirmoje eilėje visi sportiniai ir kovos žaidimai, ypatingai tie iš jų, kurie yra žaidžiami lauke, nes mums yra svarbu užgrūdinti ir išlavinti mūsų kūną, padaryti jį atsparų ligoms, fiziniam nuovargiui ir oro atmainoms. "Sveikame kūne sveika siela", yra mums idealas. Juk skautybės tikslas anot jos įkūrėjo, yra padėti žmogui siekti laimės. Sveikas žmogus neturės kiekviename žingsnyje drebėti dėl savo sveikatos, gyvenimą yra daug energingesnis ir gali visuomet daugiau atsiekti.

Sportuodami mes tik neturime susižavėti rekordų siekimu, tai nėra mūsų tikslas, nes, siekiant rekordų dažnai pertempiamos mūsų fizinės galios, gaunami įvairūs žirdžių ir kitokie negalavimai. Mums gi svarbu stiprinti, bet ne silpninti mūsų kūną. Dabartiniu momentu be grynai fizinį pajėgumą didinančių žaidimų, mums yra svarbūs ir tie, kurie auklėja mummyse jausmą, kad tik ten, kur kolektyve nėra jokio trynimosi, jokių nesusipratimų, kur nesvarbu, kas daugiau individualiai

atliko, tenai lengviau atsiekti pergalę. Vertinant žaidimų išdavas, turi būti vertinami ne tik asmenys, kiek vienetas. Ypatingai kreiptinas dėmesys į griežtą taisyklių laikymąsi. Jokiu prasilenkimu su taisyklėmis būti negali. Jei pasitaiko - greičiausiai šalinti nes tik tokiu būdu mes galime išsiauklėti gerais, sąžiningais piliečiais, įprasti ginti savas ir gerbti svetimas teises.

Ko iš mūsų gyvenimas dar galės pareikalauti, neaišku. Mums rūpi būti gerais, naudingais savo Tėvynės sūnumis.

Tad mums svarbu yra ne tik fiziniai išlavinti ir užgrūdinti kūną, priduoti jam vikrumo ir energijos, bet lavinti ir dvasines galias, kaip drąsą, ryžtumą, iniciatyvą, greitą orientaciją. Visa tai puikiai irgi lavina žaidimai.

Ankstyesniam savo straipsny apie "skautų vyčių uždavinius" minėjau, kad mums svarbu pažinti gamtą ir su ja susigyventi. Vienas iš geriausių tam būdų, yra įvairūs pėdsakų sekimo, selinimo ir taktiniai žaidimai lauke bei miškuose.

Skatindamas žaisti, norėčiau dar kartą atkreipti dėmesį, kad žaidžiant būtų griežčiausiai ir sąžiningiausiai laikomasi taisyklių.

SKAUTAMS RĖMĖJAMS ORGANIZUOTI INSTRUKCIJA.

1. Kaip Nepriklausomoje Lietuvoje, taip ir išeivijoje prie Skautų Sąjungos vienetų steigiami skautų rėmėjų būreliai.
2. Rėmėjų gali būti kiekvienas lietuvis, kuris pritaria skautybės idėjai ir yra pasiryžęs visokeriopai palaikyti bei remti skautų organizaciją.
3. Skautų rėmėjų organizacijos uždavinys yra:
 - a) moraliniai ir materialiniai remti skautų vienetus, o tuo pat ir skautų sąjungą.
 - b) populiarinti skautybės idėją tautiečių tarpe. Tuo tikslu rėmėjai susitars su skautų vienetų vadovybe, ruošia skautybės temomis visuomenei paskaitas, ruošia ar padeda suruošti skautų vienetams visuomeniškus pobūvius, padeda skautų vadovybei atstovauti šių reikalus lietuviškose ir ne-lietuviškose įstaigose, populiarina skautybę savo pačių šeimose ir pan.
4. Rėmėjų būrelį sudaro nemažiau, kaip 10 asmenų. Jie išsirenka būrelio valdybą, kurią sudaro, pirmininkas, sekretorius, išdininkas ir bent vienas narys — kandidatas. Valdyba renkama pusiau slaptu balsavimu paprasta balsų dauguma. Valdybos nariai pareigomis pasiskirsto patys, pirmininkas gali būti ir atskirai renkamas.
5. Valdyba atstovauja būrelį visuose jo reikaluose. Jie palaiko nuolatinį ryšį su skauto vienetu prie kurio ji yra.
6. Būrelio valdyba savo nuožiūra nustato nariams mėnesinį nario mokesį. Mokestis mokamas skautų vienetui, kuris jo puse su atatinamu mokesčio lapu siunčia Skautų Sąjungos Vadijai.
7. Būrelis pusiau slaptu balsavimu išsirenka revizijos komisiją, kurią sudaro: pirmininkas, sekretorius ir išdininkas.

8. Rėmėjai gali dalyvauti iškilmingose skautų sueigose. Būrelio pirmininkas esant reikalui gali dalyvauti skautų vieneto štabo posėdyje. Eilinėse skautų sueigose rėmėjai nedalyvauja.
9. Rėmėjų būrelio valdyba tiesiai arba per skautų vieneta duoda žinias L. Skautų Sąjungos Vadijos Rėmėjų Skyriui apie savo veiklą.

L. S. S. Vadijos Santykiams su Rėmėjais
palaikyti Skyriaus Vedėjas.

L. S. S. VADIJOS ĮSAKYMAI IR ĮSAKYMŲ SANTRAUKOS.

Detmolde, 1945. 10. 30.

Įsakymas Nr. 12.

Skelbiu įsisteigusias šias drauges:

33. Į Lietuvos Prezidento Antano Smetonos d-vė nuo 1945. VIII. 15. Lehtėj, dr. v. sl. M. M.
34. Dr. Jono Basanavičiaus d-vė Hanau, nuo 1935. VIII. 18. dr. s. v. v. sl. J. P.
35. Gedimino d-vė Cellėje nuo 1945. X. 8. dr. v. sl. L. Z.
36. Mildos d-vė Münchene nuo 1945. X. 17. dr. ps. O. S.
37. Šv. Jurgio d-vė Münchene nuo 1945. X. 17. dr. L. V.

pas.

Vyriausias skautininkas.

Įsakymas Nr. 13.

Skelbiu įsisteigusias šias vietininkijas ir tuntuus:

Merbecko vietininkija, vietininku skiriu ps. J. P. vietininkijon priskiriu: 14-ją Vytauto, 53-ją Gražinos ir 54-ją j. šk. drauges.

Gr. Hessepe vietininkija, vietininku skiriu sl. J. M., vietininkijos adjutantu ps. S. Sk.-B.

Detmolde tuntą, kuriam priskiriu Merbecko ir Blombergo vietininkijas, tuntininku skiriu ps. F. P.

Müncheno tuntą nuo 1945. X. 17., tuntininku skiriu ps. A. U., tunto adjutantu ps. E. P.

pas.

Vyriausias skautininkas.

Įsakymas Nr. 15.

38. Onos Vytautienės d-vė Detmolde, dr. ps. D. G.

39. Herkaus Montes d-vė Detmolde, dr. v. sl. B. D. nuo 1946. 11. 17. psl. T. N.

40. Vytauto Didžiojo d-vė Alt Garge nuo 1945. X. 21. dr. psl. K. P.

pas.

Vyriausias skautininkas.

Skilties disciplina yra toji skautus auklėjanti tvarka, kuri viešpatauja jos veikime. Darbui reikia parengti gerą ir tikslią programą ir jos griežtai laikytis. Jei pavyzdžiui, draugovės sueiga yra paskirta nuo 10 iki 11,30 val., yra visiškai būtina, kad draugininkas, ar jo adjutantas, lygiai 10 val. (ar net kiek anksčiau) būtų vietoje. Išimtį sudaro tik tas atsitikimas, kada skiltininkams iš anksto pranešta, kad sueigą jie privalo prvesti patys vieni.

Taip pat skiltininkas turi būti punktualus. Jei jis negali nepasivėluoti, savo tiesioginio darbo, ar kitų priežasčių verčiamas, jis privalo iš anksto apie tai pranešti, kad tas jį pavaduotų.

Lygiai 10 val. draugininkas duoda komandą sueigos pradžiai. Skiltininkai bėga į savo skilčių kampus ir rikiuoja savo skautus. Skiltys išsirikiuoja, maždaug 12 sekundžių po draugininko komandos. Rikiuodamas savo skiltį, skiltininkas gali pasakyti: „gaidžiai — rikiuok!“, arba jis paleidžia skilties šūkį arba duoda kokią kitą skilčiai matomą ir suprantamą ženklą. Vebrų skiltininkas, pavyzdžiui pliaukštelia delnais ir krapštosi už dešinėsios ausies vietoj komandos „rykiuok“ Jis pasikrapšto už kairiosios ausies vietoj komandos „išsiskirstyk“ ir panašiai. Skiltininkas privalo visada stovėti taip, kad visi skilties skautai jį aiškiai matytų.

Visos skiltys išsirikiuoja eilėje. Draugininkas stovi šalės viduryje. Jam sušvilpus sutartą ženklą, skiltys, skiltininkų vedamos, eina ir sustoja aplink jo panašiai į rato stipinus, kurių centre yra draugininkas. Eidami skautai gali pamėgdžioti savo skilčių žvėrių balsus, bet tai nėra privaloma, ypač esant kambaryje.

Skiltininkai sustoja porą žingsnių prieš draugininką, o šis duoda kai kurių nurodymų ar pasako sueigos programą.

Po maldos, pagerbus vėliavą, draugininkas greit peržiūri skiltis; skiltininkai kada jų nėra, jų padėjėjai, patikrina skautų dalyvavimą ir pažymi skilties knygutėje neatvykusius.

Pagaliau draugininkas liepia pradėti darbą. Kiekvienas skiltininkų saliuotuoja ir savo skiltį greit nuveda į josios šalės kampą, po to duoda komandą „išsiskirstyk“ ir pradeda savo skilties užsiėmimą.

Aišku, kad visos ceremonijos neturėtų užtrukti daugiau, kaip 5 minutės. Jų nuolatinio kartojimo tikslas yra padidinti paprastų užsiėmimų discipliną. Sueigą baigiant, draugininkas ilgai sušvilpia — „dėmesio!“. Kiekviena skilčių kiek galima greičiau sutvarko savo dalykus, skautai užsideda skrybėles, pasiima lazdas. Skiltininkai savo skiltims komanduoja „ramiai!“ ir draugininkas duoda komandą: „laisvai“ - išsiskirstyti!“

Tai vienas būdų tvarkai ir disciplinai draugovės būkle įgyvendinti. Svarbiausia duoti atsakingumo skiltininkams ir savarankiškumo bei individualumo skiltims.

Draugininkas vengia duoti įsakymų bei paliepiamų tiesiog skautams — jis stengiasi tai padaryti per skiltininkus. Tie, kurie pataria daryti atvirkščiai, matyti, nėra mėginę kitaip elgtis.

Viename Londono tuntu, kur žjema daromi reguliariai bendri pašnekėsiai aiškinti skautų įstatams, 800 skautų renkasi jų klausyti. Jie ateina ir atsisėda salėje skiltims, savo skiltininkų vedami. Tokiu būdu didelei salei nereikia ypatingos priežiūros ir taisyklių tvarkai palaikyti (kas, iš dalies, būtų ir priešinga skautų esmei). Geriausias būdas skiltį einant rykiuoti grandine — skautai eina vienas už kito, skiltininkas eina šalia pirmojo iš dešinės. Patariama priešakyje statyti žemesnius berniukus, prie jų žingsnio taiko koja kiti.

Rengimasis į II patyrimo laipsnį

Per skilties užsiemimus kiekvienas skiltininkų moko savo skiltį, tačiau, išskyrus naujai įsikūrusias draugoves, jis per skilties sueigas nesirūpina naujokų pasirengimu. Dažniausiai naujoko parengimą jis paveda paskiltininkui, kuris tai atlieka, atėjęs pas kandidatą į namus. Paskiltininkis jam paaiškina viską, kas reikalinga III patyrimo laipsnio egzaminams. Daugelyje draugovių kandidatai privalo įsigyti šias žinias, prieš būdami priimti į draugovę.

Skiltininkas rūpinasi daugiausia skilties parengimu II-jam patyrimo laipsniui. Net ir jei visi skilties skautai išlaiko II patyrimo laipsnio egzaminus, reikia dalyką nuolat kartoti, lygiai taip reikia kartoti ir II patyrimo laipsnio programą.

Svarbiausias skiltininko uždavinys — padaryti skilties darba įdomų. Taigi, jam reikia labai daug įvairių žinių. Skiltininkui būtų labai protinga neužimti skautų vienu dalyku daugiau kaip pusvalandį. Jis niekad nieko neaiškina skautams, nenurodęs prieš tai, kam tai galėtų būti reikalinga ir naudinga. Naudinga žinoti 16 kompasos taškų, tačiau rasti keliui į draugovės sueigą kompasos nereikia. Taigi, skiltininkas pasakoja skautams, esą, jie yra paklydę miške ar jūroje; po to aiškina, kaip galima rasti kryptį su kompasos, laikrodžio ir saulės ar žvaigždžiu pagalba. Geras skiltininkas neaiškina apie kompasą, jo neparodęs ir n nubraižęs lentoje jo apskritimo. Bet, prieš nubraižydamas kreivą apskritimą jis paklaus skautų, koks yra geriausias būdas apskritimams braižyti, ir paprašys, kad koks skautas pamėgintų jį nubraižyti, po to jis nubrėš pats.

Einant pirmosios pagalbos dalykus, skiltininkas iš pradžių pasakoja apie kai kuriuos nelaimingus atsitikimus ir paskui duoda praktišku nurodymu. Jis irgi gali parodyti skautams žmogaus skeleto piešinį ar juos nuveda į muziejų ir rodo tikrąjį. Jis prašo skautus įsidėmėti kaulus. Skiltininkas ieško įdomių gelbėjimo nelaimingais atsitikimais aprašymų skautų ir kitoose laikraščiuose. Per užsiemimus jis nešneka visą laiką pats vienas; žiūredamas disciplinos, jis leidžia ir skautams pareikšti savo nuomones.

Sios knygutės rėmeliai yra per siauri, kad galėčiau aiškinti visus II patyrimo laipsnio programos punktus. Skiltininkas, be abejo, sugebės duoti skautininkams reikalingų paaiškinimų, jei jis pats buvo išėjęs šį kursą kartu su kuo nors prisilaukančiu virš nurodytų skautiškų aiškinimo metodų.

Rengimasis specialybėms

Drauginiuko pareiga yra ne tik mokyti savo skautus, kiek duoti jiems progos patiems mokytis. Šią taisyklę galima taikyti lygiai gerai ir skiltininkams. Skiltininkas gali nuvesti savo skautus pas kokį nors instruktorių specialiam dalykui. Pav., viena diena jis nueis į maudyklę ir tenai plaukiojimo mokytojas duos jiems per kokį pusvalandį plaukiojimo pamoką. Kitą dieną skiltininkas gali nuvesti skautus pas gaisrininkus, kur juos pamokys naudingų dalykų. Taip pat kitą sykį galima nueiti pas kokią pažįstamą ponį, kuri atliekamu laiku pamokytu virimo, arba pas astronomijos mokytoją, arba pas sodininką, arba pas stalių ir tam pan. Galima paprašyti instruktorių, kad ateitų į draugovės būklą (instruktoriai kai kuriems dalykams gali būti skautininkai). Dvi skiltys gali kartu imti pamoką pas vieną ir tą patį asmenį. Tokiu atsitikimu, tačiau, reikia stengtis, kad į skiltį būtų žiūrima, kaip į vienetą ir, kad skiltininkas būtų laikomas atsakingas už šio vieneto techniską apmokymą.

Daugelyje, ypač provincijos, draugovių darbas gali nukentėti tik todėl, kad skilties sistema nėra pakankamai įvertinta.

Yra daug ponų ir ponių, kurie mielai duotų nemokamai pamokų ir nurodymą 6-8 berniukų grupei, bet kurie jokiū būdu nesutiktų tai padaryti visai 30 berniukų draugovei. 7 skautai, dirbą virtuvėje, gali būti įdomu ir juokinga, bet turėti savo virtuvėje 30 berniukų, kiekvienai šeimininkei būtų per sunku.

Jei draugininkas į skiltį žiūri, kaip į techniskojo apmokymo vienetą, jo draugovė trumpu laiku gali padaryti didelės pažangos. Daug specialybių sumanių berniukų gali būti įgyta per 6-8 savaites, taip pat oficialią raudonojo kryžiaus specialybę galima įsigyti per 5 ar 6 pamokas.

Pasaulio skautų šefas ne kartą nurodė, kad būtų labai gerai, jei kiekviena skiltis ypatingai specializuotus kurioje specialybių. Tai reiškia, kad vienoje skiltyje visi skautai būtų „dviratininkai“, kitoje „sanitarai“, trečioje „pionieriai“ ir pan.

Jei visi skilties skautai yra įgiję kokią nors vieną ir tą pačią specialybę, jos ženklelis yra išsiuvinėtas skilties gairėlyje.

Tai ragina dirbti.

Be to, skiltis gauna atatinamą diplomą. Taip pat diplomus gauna ir skautai, kurie, be to, dar yra įgiję asmeniškai kitų specialybių. Be abejo skiltininkas pasistengs padėti savo skautams įsigyti kuo daugiausia įvairių specialybių. Ypač pageidaujamos specialybės yra šios: muzikanto, gamtininko, kelvedžio, vertėjo, topografo, raitelio ir kit.

Jei skiltininkas sužino, kad vienas jo skautų pats pramoko kiek skambinti fortepionu, jis paprašo, ar negalėtų jis rasti kiek laiko rimtesnėms muzikos pamokoms ir iškelti draugovės štabo posėdyje klausimą, kaip jam rast mokytoją.

Skilties vienybės nuotaika

Praėjusiuose skyriuose buvo aiškinama, kaip skiltininkas turėtų vesti savo skiltį.

Bet, be to, tiek skiltininkai, tiek draugininkas turėtų dar jungti savo pastangas, norėdami išauklėti skilties berniukuose skilties vienybės nuotaiką.

21-
16
Tai reiškia — kad, kiekvienas skilties skautas jaustų dalis. Reikia, kad kiekvienas berniukų reikalui esant, norus bendrajai vieneto (skilties) naudai ir gerovei.

Kai berniukas tampa skautu ir kai jis duoda įžodį, jį pristato draugininkui. Kol berniukas nėra davęs skauto įžodžio, teoretiškai jis nepriklauso ne vienai skilčiai, nes skiltyse yra tik skautai, o nedavęs įžodžio, berniukas nėra skautas. Tik davęs įžodį, jis tampa skilties nariu.

Po įžodžio davimo ceremonijos, tokios, kaip ji yra aprašyta Baden Powellio „Scouting for Boys“, „naujas Skautas ir jo skiltininkas grįžta prie savo skilties“. Skautas jau yra ne koks nors berniukas; jis tapo „sakalu“, — „zirgu“, — „lapinu“ ar „gaidžiu“. (Tai reiškia, kad jis priklauso „sakalų“, „žirgų“, „lapinų“ ar „gaidžių“ skilčiai).

Jam reikia žinoti šio gyvūno papročius. Jis pramoks skilties šūkį ir mokės juo naudotis taip, kad miške už 50 metrų jį būtų galima girdėti ir suprasti. Skilties šūkį reikia vartoti kiek galima dažniau.

„Joks skautas neturi teisės vartoti kitos, ne savo skilties šūkį“, sako Baden Powellis. „Gaidys“ labai didžiuojasi, būdamas gaidžiu. Mintis, kuri diktavo Baden Powelliiui šią taisyklę, buvo teisumas, lojalumas. Vilkas meluoja, jei nori apsimesti avinu. Skauto garbė visada reikalauja teisybės, net jei tas skautas ir būtų lapinas.

Kada naujas skautas pramoko skilties šūkį, jis pradeda mokytis skilties gyvulio ar paukščio papročius. Taip pat jis mokosi pasirašyti skilties emblemos piešiniu. Visa tai daroma skilties vieningumo nuotaikai sustiprinti. Skautystėje reikia kreipti dėmesio į smulkiausias dalykus.

Lygiai taip pat Baden-Powellis pataria kiekvienai skilčiai parinkti sau kokį devizą. Jį parenka patys skautai vienoje sneigu. Pavyzdžiui, lapinų skiltis gali pasirinkti devizą: „gudrūs, bet teisingi“.

Kita priemonė skilties vienybei ir individualumui stiprinti yra — bendrame draugovės būklo kambaryje kiekvienai skilčiai palikti atskirą kampa ar sieną. Kai „Erelis“ atvyksta į sueigą, jis pirmiausia eina į „Erelių“ lizdą — savo skilties kampa. Taip pat į būklą atėjęs „lapinas“ skuba į „lapinų uolą“ ir panašiai.

Jei draugovė turi savo nuolatinį būklą, tai kiekviena skiltis puošia ir įtaiso savo kampa savo nuožiūra ir skoniu. Pradedama paprastai įtaisant pakabas rūbams ir vieta lazdoms sustatyti.

Kiti pasakys: „Jei draugovės kambarys nėra didelis, negalima kiekvienai skilčiai rezervuoti atskirą vietą“. Tai gali atsitikti tik tada, jei būklas nėra pritaikytas. Draugininkas gali to išvengti, atsižūrėdamas į skautų skaičių, kai renka būklą.

Pagaliau, nėra būtina, kad visos skiltys susirinktų savo užsiėmimams kartu vieną ir tą patį vakarą. Jos gali atatinamai pasiskirstyti savaitės vakarais. Draugovės gi sueigos daromos sekmadieniais po mišių.